

JC/GL/2014/01

22. prosinca 2014.

Zajedničke smjernice

o konvergenciji nadzornih praksi koje se odnose na dosljednost
sporazuma o nadzornoj suradnji za financijske konglomerate

Sadržaj

Zajedničke smjernice o konvergenciji nadzornih praksi koje se odnose na dosljednost sporazuma o nadzornoj suradnji za financijske konglomerate	3
Status ovih smjernica	3
Izveštajni zahtjevi	3
Glava I. - Predmet i područje primjene	4
Glava II. - Postupak raspoređivanja, struktura suradnje i sporazumi o suradnji	4
Postupak raspoređivanja	5
Struktura suradnje	6
Pisani sporazumi o suradnji između koordinatora i nadležnih tijela	7
Sporazumi o suradnji s nadzornim tijelima trećih zemalja	7
Glava III. – Koordinacija razmjene informacija u redovnim i izvanrednim situacijama	8
Područje primjene i učestalost	8
Prikupljanje informacija	8
Komunikacijski kanali	8
Komunikacija s financijskim konglomeratom	9
Komunikacija u izvanrednoj situaciji	9
Glava IV. - Nadzorna procjena financijskih konglomerata	9
Procjena financijskog stanja financijskog konglomerata	9
Procjena politika adekvatnosti kapitala	9
Procjena koncentracije rizika	10
Procjena unutargrupnih transakcija	11
Procjena mehanizama unutarnje kontrole i postupaka upravljanja rizikom	11
Glava V. – Supervizorsko planiranje i koordinacija aktivnosti nadzora u redovnim i izvanrednim situacijama	12
Planiranje i koordinacija aktivnosti nadzora	12
Koordinirani akcijski plan	12
Dijeljenje i delegiranje zadataka	13
Planiranje za izvanredne slučajeve	13
Glava VI. - Postupci donošenja odluka između nadležnih tijela	13
Postupci koji se koriste u postupcima savjetovanja	13
Postupci koji se koriste u postupcima sporazuma	14
Postupci koji se koriste u ponovnim procjenama izuzeća	15
Postupci koji se koriste pri koordinaciji provedbenih mjera	15
Glava VII. – Završne odredbe i provedba	16

Zajedničke smjernice o konvergenciji nadzornih praksi koje se odnose na dosljednost sporazuma o nadzornoj suradnji za financijske konglomerate

Status ovih smjernica

Ovaj dokument sadrži smjernice izdane temeljem članka 16. i 56. podstavka 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ; Uredbe (EU) br. 1094/2010 o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje); i Uredbe (EU) br. 1095/2010 o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala) - u daljnjem tekstu: uredbe o ESA-ma. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbi o ESA-ma, nadležna tijela i financijske institucije moraju ulagati napore da se usklade s tim smjernicama.

Smjernice navode gledište ESA-e na odgovarajuće nadzorne prakse u okviru Europskog sustava financijske supervizije ili kako bi se pravo Unije trebalo primjenjivati u određenom području. Nadležna tijela na koja se primjenjuju smjernice trebaju se pridržavati njihovih odredaba tako što će ih uključiti u njihove nadzorne prakse na odgovarajući način (npr. izmjenom njihovog pravnog okvira ili njihovog nadzornog postupka), uključujući tamo gdje su smjernice prvenstveno usmjerene k institucijama.

Izveštajni zahtjevi

U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbi o ESA-ma, nadležna tijela moraju obavijestiti odgovarajuću ESA-u o tome jesu li usklađena ili se uskladiti s odredbama ovih smjernica, ili u suprotnom o razlozima za neusklađenost do 23. veljače 2015. U slučaju izostanka takve obavijesti u tom roku, odgovarajuća će ESA smatrati da se nadležna tijela ne pridržavaju tih odredaba. Obavijesti treba slati na adrese compliance@eba.europa.eu, ficodguidelines.compliance@eiopa.europa.eu i compliance.ficod@esma.europa.eu s uputom na „JC/GL/2014/01”. Obavijesti trebaju uputiti osobe s odgovarajućom ovlasti za izvješćivanje o usklađenosti u ime njihovih nadležnih tijela.

Obavijesti će biti objavljene na internetskim stranicama ESA-e, u skladu s člankom 16. stavkom 3.

Glava I. - Predmet i područje primjene

1. Ove smjernice ispunjavaju uvjet naveden u članku 11. stavku 1. Direktive 2002/87/EZ¹ (FICOD) za ESA-e, putem Zajedničkog odbora, kako bi se razvile smjernice za postizanje konvergencije nadzornih praksi u vezi s dosljednošću sporazuma o nadzornoj suradnji u skladu s člankom 116. Direktive 2013/36/EU² i člankom 248. stavkom 4. Direktive 2009/138/EZ³.
2. Cilj je smjernica pojasniti i poboljšati suradnju između nadležnih tijela na prekograničnoj i međusektorskoj osnovi te dopuniti funkcioniranje sektorskih kolegija (ako ih ima) gdje je prekogranična grupa identificirana kao financijski konglomerat prema Direktivi 2002/87/EZ. Ovim je smjernicama također cilj poboljšati ravnopravnost uvjeta na unutarnjem tržištu osiguravanjem postojanja dosljedne nadzorne suradnje.
3. Članak 11. stavak 1. Direktive 2002/87/EZ navodi zadatke nadležnog tijela odgovornog za obavljanje dodatnog nadzora (koordinator) i zahtijeva od tog tijela i od drugih relevantnih nadležnih tijela i, gdje je to potrebno, drugih zainteresiranih nadležnih tijela, da imaju uspostavljene sporazume o suradnji.
4. Smjernice su upućene nadležnim tijelima kako je utvrđeno u članku 2. stavku 16. Direktive 2002/87/EZ, i ECB-u u skladu s člankom 4. Uredbe Vijeća 1024/2013/EU.
5. Osim ako je drukčije navedeno, reference u ovim smjernicama odnose se na relevantnu odredbu Direktive 2002/87/EZ.

Glava II. - Postupak raspoređivanja, struktura suradnje i sporazumi o suradnji

6. Raspoređivanje je postupak prikupljanja i analiziranja informacija potrebnih za identificiranje onih subjekata koji sačinjavaju financijski konglomerat u skladu s člankom 3. Direktive 2002/87/EZ, i preko kojega nadležna tijela trebaju obavljati dodatni nadzor putem sporazuma o nadzornoj suradnji prema članku 11. stavku 1. Direktive 2002/87/EZ.

¹Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu (SL L 35, 11.02.2003., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 8., str. 31.).

²Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.06.2013., str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105.)

³Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 153.)

Postupak raspoređivanja

7. Koordinator treba obaviti postupak raspoređivanja u suradnji s drugim nadležnim tijelima koja su izdala odobrenja za rad reguliranim subjektima koji su dio financijskog konglomerata. Ta nadležna tijela trebaju koristiti rezultat postupka raspoređivanja kako bi odredila odgovarajući opseg dodatnog nadzora na temelju organizacije, veličine i složenosti financijskog konglomerata.
8. Postupak raspoređivanja treba biti obavljen uz posvećivanje dužne pažnje postupku identificiranja opisanom u članku 4. Direktive 2002/87/EZ. Slično, rezultat postupka raspoređivanja treba biti korišten u godišnjim ažuriranjima postupka identificiranja financijskog konglomerata.
9. Postupak raspoređivanja treba uključivati prikupljanje i analiziranje informacija potrebnih za identificiranje nadležnih tijela koja, sukladno članku 11. stavku 1. Direktive 2002/87/EZ, trebaju imati sklopljene sporazume o suradnji.
10. Koordinator treba osigurati izvršavanje postupka raspoređivanja na temelju sljedećih preduvjeta:
 - a) financijski konglomerat već je identificiran u skladu s člankom 4. Direktive 2002/87/EZ i putem suradnje nadležnih tijela;
 - b) postoji sektorski kolegij osnovan temeljem članka 116. Direktive 2013/36/EU ili članka 248. stavka 2. Direktive 2009/138/EZ; i koordinator je imenovan u skladu s člankom 10. Direktive 2002/87/EZ.
11. Postupak raspoređivanja treba:
 - a) uzeti u obzir rezultat postupaka raspoređivanja obavljenih na sektorskoj razini;
 - b) fokusirati se na međusektorska povezivanja, kao što su uska povezanost i sudjelujući udjeli, između reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, mješovitom financijskom holdingu ili drugim subjektima financijskog konglomerata relevantnog za nadzor.
12. Kako bi se pripremio nacrt raspoređivanja i prenio relevantnim nadležnim tijelima radi ulaznih parametara danih s njihove strane, koordinator bi trebao stupiti u dijalog s reguliranim subjektom u okviru njegovog nadzornog područja djelovanja koji je vodeći subjekt konglomerata; gdje financijski konglomerat ne predvodi regulirani subjekt, koordinator treba, osim s vodećim subjektom konglomerata, također stupiti u dijalog s reguliranim subjektom u okviru područja njegovog djelovanja navedenog u članku 10. stavku 2. točki (b) Direktive 2002/87/EZ.

13. Raspoređivanje treba redovito ažurirati, najmanje jednom godišnje, uzimajući u obzir promjene u strukturi financijskog konglomerata. Sva ažuriranja početnog raspoređivanja treba dostaviti svim relevantnim nadležnim tijelima.
14. Raspoređivanje treba uzeti u obzir sve subjekte koji su relevantni za nadzor unutar grupe, i ono treba naznačiti u koji od sljedećih financijskih sektora pripada svaki regulirani subjekt:
 - a) društva za osiguranje i društava za reosiguranje; ili
 - b) kreditne institucije i investicijska društva.
15. Za subjekte relevantne za nadzor naveden u točki 14., raspoređivanje treba identificirati:
 - a) sva društva kćeri u EGP-u;
 - b) Podružnice u EGP-u koje su ili značajne za lokalno tržište ili važne za sektorsku grupu, sukladno definiciji takvih podružnica određenoj u odgovarajućim sektorskim direktivama;
 - c) društva-kćeri i podružnice koje ne pripadaju u EGP, relevantne za sektorsku grupu; i
 - d) popis relevantnih sudjelujućih udjela unutar grupe u smislu članka 2. stavka 11. i 12. Direktive 2002/87/EZ.
16. Koordinator treba odrediti raspoređivanje koristeći obrazac u Prilogu 1.

Struktura suradnje

17. Koordinator treba odlučiti, na temelju rezultata izvršavanja raspoređivanja, je li, kako bi ispunio svoje zadatke i postigao potreban stupanj suradnje između nadležnih tijela, potrebno dodati specifičnu stavku dnevnom redu njegovog sektorskog kolegija osnovanog temeljem članka 116. Direktive 2013/36/EU ili članka 248. stavka 2. Direktive 2009/138/EZ, ili ustanoviti druge postupovne aranžmane kao što su posebni sastanci posvećeni dodatnom nadzoru financijskih konglomerata, ili drugi oblici redovitog komuniciranja između relevantnih nadležnih tijela. Koordinator treba pozvati ESA-e na relevantne sastanke i uključiti ESA-e u druge oblike redovitog komuniciranja između relevantnih nadležnih tijela.
18. Broj sudionika na sastancima ili u aktivnostima povezanim s dodatnim nadzorom treba biti odgovarajući za postavljene ciljeve. Koordinator treba osigurati da druga nadležna tijela budu pravovremeno i u potpunosti obaviještena o aktivnostima i rezultatima sektorskog kolegija.

Pisani sporazumi o suradnji između koordinatora i nadležnih tijela

19. Pisani sporazumi o suradnji uspostavljeni radi sektorskog nadzora trebaju biti dopunjeni svim dodacima koji su potrebni kako bi se omogućio učinkovit dodatni nadzor financijskog konglomerata.
20. Ti dodaci trebaju biti prilagođeni tako da odražavaju vrstu, veličinu i složenost financijskog konglomerata. Ti dodaci pisanim sporazumima trebaju uključivati barem postupke koji se slijede u izvanrednim situacijama, gdje se treba uspostaviti veća učestalost kontakata i brže reagiranje.
21. Nasuprot tome, koordinatori i nadležna tijela mogu postići sporazum o uspostavi novih pisanih sporazuma o suradnji na razini financijskog konglomerata, koji trebaju uključivati opseg i učestalost razmjene informacija i pozivati se na točke 24. i 25. u odnosu na suradnju i razmjenu informacija kod društava koja trajno posluju i izvanrednim situacijama i točku 33. u odnosu na procjenjivanje financijskog stanja konglomerata.

Sporazumi o suradnji s nadzornim tijelima trećih zemalja

22. Ako financijski konglomerat ima značajne subjekte u trećim zemljama, koordinatori treba uključiti nadležna tijela trećih zemalja u sporazume o suradnji za financijski konglomerat, temeljem članka 19. Direktive 2002/87/EZ i sektorskih pravila o ekvivalentnom supervizorskom pristupu i usporedivim sporazumima o povjerljivosti.

Glava III. – Koordinacija razmjene informacija u redovnim i izvanrednim situacijama

Područje primjene i učestalost

23. Područje razmjene informacija između nadležnih tijela treba uključivati sve relevantne ili bitne informacije potrebne za zadatke navedene u članku 11. Direktive 2002/87/EZ. Potrebno je kada je primjenjivo, uključivati informacije relevantne za testiranje osjetljivosti financijskih konglomerata na stres kako je to određeno u članku 9. točki (b) Direktive 2002/87/EZ.
24. Razmjena informacija između koordinatora i nadležnih tijela treba odražavati potrebe uključenih supervizora. Dok koordinira tijekove informacija, koordinator treba posvetiti dužnu pažnju vrsti nadziranih subjekata u financijskom konglomeratu, njihovoj relevantnosti unutar konglomerata i značaju njihovih lokalnih tržišta.
25. Nadležna tijela trebaju postići dogovor o učestalosti, formatima i obrascima za redovitu razmjenu informacija. Koordinator i nadležna tijela trebaju postići sporazum o obrascima, osobito za potrebe prikupljanja informacija o koncentraciji rizika i unutargrupnim transakcijama.
26. Ako nadležno tijelo primi zahtjev za relevantnom informacijom od drugog nadležnog tijela, ono treba pružiti tu informaciju bez neopravdanog odlaganja. Svaka druga bitna informacija koja može utjecati na financijski položaj bilo konglomerata kao cjeline ili bilo kojeg njegovog pojedinačnog poduzeća treba biti dojavljena koordinatoru ili dotičnom nadležnom tijelu što je prije moguće.

Prikupljanje informacija

27. Nadležna tijela trebaju prikupljati informacije od subjekata pod njihovim nadzorom i osiguravati ih koordinatoru i drugim nadležnim tijelima, osim ukoliko postoje specifični sporazumi da neko drugo nadležno tijelo prikuplja dotične informacije od tih subjekata.
28. Koordinator treba predvoditi zahtjeve za informacijama u pogledu financijskog konglomerata. Koordinator i nadležna tijela trebaju osigurati da se postojeće zakonsko izvješćivanje koristi do najvećeg mogućeg opsega te da se izbjegne dvostruko izvješćivanje.

Komunikacijski kanali

29. Nadležna tijela i koordinator trebaju razmotriti korištenje cjelokupne palete komunikacijskih kanala (uključujući sastanke kolegija, službene dopise, elektroničku poštu, telefonske/video pozive/konferencije, i internetske platforme) te trebaju postići sporazum oko toga koje komunikacijske kanale treba koristiti za prikupljanje i distribuciju

informacija u vezi financijskog konglomerata. Sve povjerljive i osjetljive informacije treba dijeliti putemštićenog komunikacijskog kanala. Posebice, nadležna tijela trebaju koristitištićene internetske komunikacijske platforme gdje god su one dostupne.

Komunikacija s financijskim konglomeratom

30. Koordinator treba biti odgovoran za komuniciranje s matičnim društvom koje predvodi grupu ili, u nedostatku matičnog društva, s reguliranim subjektom s najvećim ukupnim bilančnim iznosom u najvećem financijskom sektoru u grupi. Nadležna tijela trebaju obavijestiti koordinatora prije nego što izravno komuniciraju s tim matičnim društvom ili reguliranim subjektom. Ukoliko izvanredne okolnosti ne dopuštaju slanje prethodne obavijesti, nadležna tijela trebaju obavijestiti koordinatora bez neopravdanog odlaganja o vrsti i rezultatu te komunikacije.

Komunikacija u izvanrednoj situaciji

31. Nadležno tijelo koje identificira izvanrednu situaciju koja pogađa regulirane subjekti u financijskom konglomeratu treba upozoriti koordinatora i druga nadležna tijela čiji nadzirani subjekti mogu biti pogođeni tom situacijom. Nadležna tijela trebaju uže surađivati kad god je to potrebno i aktivno razmjenjivati relevantne informacije. Koordinator treba osigurati da, kada je to prikladno, ESA-e budu obaviještene o svim relevantnim događajima u skladu s člankom 18. stavkom 1. Uredbi o ESA-ma.

Glava IV. - Nadzorna procjena financijskih konglomerata

Procjena financijskog stanja financijskog konglomerata

32. Koordinator treba stupiti u dijalog s relevantnim nadležnim tijelima kako bi obavio nadzorni zahtjev i procjenu financijskog stanja financijskog konglomerata. Uzimajući u obzir strukturu grupe, sukladno sporazumu postignutom pri obavljanju raspoređivanja, koordinator treba procijeniti ukupan profil rizičnosti financijskog konglomerata.
33. Koordinator treba osigurati da taj dijalog identificira:
- a) glavne ranjivosti i nedostatke subjekata financijskog konglomerata, posvećujući posebnu pažnju njihovim međusektorskim poveznicama; i
 - b) pitanja kontrole i upravljanja rizikom u odnosu na usklađenost s kapitalnim zahtjevima, koncentracijama rizika i unutargrupnim transakcijama.

Procjena politika adekvatnosti kapitala

34. Koordinator i relevantna nadležna tijela trebaju pregledavati politike planiranja kapitala reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu. Pregled na osnovi cijele grupe treba uzimati u obzir, i nadograđivati se na, slične analize obavljene na sektorskoj razini i na osnovi pojedinačnih subjekata.
35. Takve procjene ne ugrožavaju uvjete adekvatnosti kapitala kako su opisane u sektorskom zakonodavstvu i ne trebaju ponavljati izračun adekvatnosti kapitala financijskog konglomerata sukladno delegiranoj uredbi Europske Komisije kojom se dopunjava Direktiva 2002/87/EZ.⁴
36. Koordinator je odgovoran za procjenjivanje politika konglomerata u pogledu adekvatnosti kapitala. Kako bi se ta procjena pripremila, koordinator treba uzeti u obzir procjene takvih politika koje su dala nadležna tijela.
37. U pogledu izračuna adekvatnosti kapitala, koordinator se treba savjetovati s relevantnim nadležnim tijelima u pogledu izuzeća subjekta iz tog izračuna; vidjeti točku 58. točku (a) ovih smjernica.

Procjena koncentracije rizika

38. Kako bi obavio dodatni nadzor koncentracije rizika reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, koordinator treba surađivati s relevantnim nadležnim tijelima kako bi nadzirao način na koji koncentracije rizika mogu stvoriti potencijalne učinke zaraze u financijskom konglomeratu, sukobe interesa i izbjegavanje pridržavanja sektorskih pravila.
39. Uzimajući u obzir strukturu financijskog konglomerata, koordinator i relevantna nadležna tijela trebaju postići sporazum je li potrebno, radi učinkovitog procjenjivanja koncentracije rizika, zatražiti informacije od reguliranih subjekata unutar financijskog konglomerata kako bi se dopunilo informacije koje su već dostupne putem izvještajnih zahtjeva.
40. Informacije razmjenjivane između koordinatora i nadležnih tijela mogu uključivati, ako su dostupne, sljedeće:
- a) kako regulirani subjekti unutar financijskog konglomerata upravljaju izloženostima rizicima koje su u interakciji u različitim kategorijama rizika;
 - b) analizu i procjenu, od strane nadležnih tijela, internog izvješćivanja i sustava ograničenja podgrupa ili pojedinačnih subjekata u financijskom konglomeratu;

⁴ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 342/2014 od 21. siječnja 2014. o dopuni Direktive 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda za primjenu metoda izračuna adekvatnosti kapitala za financijske konglomerate (SL L 100, 03.04.2014., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3.).

c) koncentracije rizika na međusektorskoj razini, osim koncentracija rizika koje su već procijenjene na prekograničnoj razini unutar svakog sektora.

41. Koordinator i nadležna tijela trebaju obavijestiti jedni druge o svakoj nadzornoj aktivnosti ili mjerama poduzetim naspram subjekata unutar financijskog konglomerata u vezi s koncentracijama rizika. Koordinator treba biti pripravan omogućiti identificiranje zajedničkih nadzornih mjera naspram subjekta.

Procjena unutargrupnih transakcija

42. Kako bi obavio dodatni nadzor unutargrupnih transakcija reguliranih subjekata u financijskom konglomeratu, koordinator treba, u suradnji s relevantnim nadležnim tijelima, nadzirati kako unutargrupne transakcije mogu stvoriti potencijalne učinke zaraze unutar konglomerata, sukobe interesa i izbjegavanje sektorskih pravila.
43. Koordinator i nadležna tijela trebaju odlučiti je li potrebno zatražiti dodatne informacije od reguliranih subjekata unutar financijskog konglomerata kao dodatak informacijama koje su već prikupljane putem postojećeg izvješćivanja u različitim jurisdikcijama i sektorima, uzimajući u obzir strukturu financijskog konglomerata.
44. Koordinator i nadležna tijela trebaju se sporazumjeti o:
- a) vrstama unutargrupnih transakcija koje se trebaju nadzirati, uzimajući u obzir strukturu financijskog konglomerata, kao i definiciju unutargrupne transakcije prema članku 2. stavku 18. Direktive 2002/87/EZ; i
 - b) pragu izvješćivanja za unutargrupne transakcije, temeljenom na jamstvenom kapitalu i/ili tehničkim pričuvmama.
45. Koordinator i nadležna tijela trebaju obavijestiti jedni druge o svakoj nadzornoj aktivnosti ili mjerama poduzetim prema subjektima unutar financijskog konglomerata u vezi s unutargrupnim transakcijama. Koordinator treba biti pripravan omogućiti identificiranje zajedničkih nadzornih mjera prema subjektu.

Procjena mehanizama unutarnje kontrole i postupaka upravljanja rizikom

46. Za potrebe procjenjivanja postupaka upravljanja rizikom i mehanizama unutarnje kontrole, koordinator treba surađivati s relevantnim nadležnim tijelima.
47. Nadležna tijela trebaju koordinatoru osigurati relevantne informacije u pogledu njihove procjene postupaka upravljanja rizikom i mehanizama unutarnje kontrole reguliranih subjekata (bilo na pojedinačnoj ili sub-konsolidiranoj razini), identificiranih značajnih nedostataka, i metodologija korištenih u obavljanju njihovih procjena.

48. Koordinator treba raspraviti pojedinačne procjene i ukupnu procjenu s relevantnim nadležnim tijelima kako bi:
- a) procijenio podesnost sektorskog upravljanja rizikom i mehanizme kontrole za smanjivanje utjecaja značajnih rizika konglomerata i identificiranje potencijalnih kanala zaraze; i
 - b) postigao dosljedan stav među nadležnim tijelima uključenima u sustave kontrole i upravljanja rizikom financijskog konglomerata.

Glava V. – Supervizorsko planiranje i koordinacija aktivnosti nadzora u redovnim i izvanrednim situacijama

Planiranje i koordinacija aktivnosti nadzora

49. Nakon analize provedene u skladu s glavom IV., koordinator trebao uključiti planiranje i koordinaciju supervizijskih aktivnosti za nadzor financijskog konglomerata u usvojeni postupak rada kolegija u suradnji s relevantnim nadležnim tijelima.
50. Kada postoje specifični postupovni planovi opisani u točki 17., koordinator treba organizirati najmanje jedan osobni sastanak kolegija godišnje.
51. Kada ne postoji nikakva specifična stavka dodana dnevnom redu sektorskog kolegija za dodatni nadzor, koordinator, kao predsjedavajući sektorskog kolegija, treba najmanje jednom godišnje pozvati predsjedavajućeg drugog sektorskog kolegija, ili nadležna tijela, ukoliko nema sektorskog kolegija, da prisustvuju sastanku kolegija kojemu predsjedava koordinator. Koordinator treba uključiti stavke relevantne za dodatni nadzor na dnevni red tog sastanka. Pozvanim nadležnim tijelima iz drugih financijskih sektora treba biti dopušteno predložiti dodatne stavke dnevnog reda tog sastanka kolegija.

Koordinirani akcijski plan

52. Kada je osnovan samo jedan sektorski kolegij, supervizorske aktivnosti povezane s nadzorom financijskih konglomerata trebaju biti uključene u koordinirani akcijski plan tog kolegija. Stavke povezane s dodatnim nadzorom trebaju biti zasebno označene uz pozivanje na supervizorske aktivnosti prema Direktivi 2002/87/EZ.
53. Kada postoji specifična stavka dodana na dnevni red sektorskog kolegija za nadzor financijskog konglomerata, koordinator, u dogovoru s relevantnim nadležnim tijelima, treba odlučiti treba li postojati specifičan akcijski plan za aktivnosti dodatnog nadzora. Kada je nadzor financijskog konglomerata dio sektorskog kolegija, koordinirani akcijski

plan za finansijski konglomerat treba biti specifičan dio koordiniranog akcijskog plana kolegija.

Podjela i delegiranje zadataka

54. Koordinator treba voditi raspravu o tome treba li i na koji način — uzimajući u obzir postojeća sektorska pravila — podijeliti i delegirati zadatke kako bi se obavio pregled finansijskog položaja finansijskog konglomerata i druge zadatke povezane s dodatnim nadzorom. Rasprava treba uzeti u obzir način na koji su nadzirani subjekti organizirani i treba biti razmjerna vrsti, opsegu i složenosti finansijskog konglomerata.

Planiranje za izvanredne slučajeve

55. Postojeći planovi za izvanredne situacije razvijeni na sektorskoj razini za suradnju tijela u izvanrednim situacijama⁵ trebaju biti podijeljeni sa svim nadležnim tijelima odgovornima za nadzor nadziranog subjekta u finansijskom konglomerata u okviru koordinacije od strane koordinatora. Ako plan za izvanredne situacije postoji samo u odnosu na jedan sektor, on treba biti dostupan nadležnim tijelima odgovornim za druge sektore, i kontakt podaci tih nadležnih tijela trebaju biti uključeni u taj plan za izvanredne situacije. Koordinator treba biti odgovoran za održavanje plana za izvanredne situacije na razini finansijskog konglomerata.

Glava VI. - Postupci donošenja odluka između nadležnih tijela

56. Glava VI. navodi postupke koje trebaju slijediti nadležna tijela u različitim postupcima donošenja odluka navedenim u Direktivi 2002/87/EZ. Nakon identificiranja takvih postupaka donošenja odluka u Direktivi, oni se dijele u četiri glavne kategorije: postupci u postupcima savjetovanja; postupci u postupcima sporazuma; postupci u godišnjem ponovljenom procjenjivanju izuzeća; i postupci pri koordinaciji provedbenih mjera.

Postupci koji se koriste u postupcima savjetovanja

57. Postupci savjetovanja spomenuti u ovoj glavi su sljedeći:
- a) postupak savjetovanja obavljen u skladu s trećim podstavkom članka 6. stavka 5. Direktive 2002/87/EZ;

⁵ Kako je navedeno u članku 114. stavku 1. Direktive 2013/36/EU i u [članku 355. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. .../... od XXX kojom se nadopunjava Direktiva 2009/138/EU]

- b) postupak savjetovanja obavljen u skladu s prvim podstavkom članka 12. stavka 2. Direktive 2002/87/EZ;
- c) postupak savjetovanja obavljen u skladu s drugim podstavkom članka 18. stavka 1. Direktive 2002/87/EZ.

58. Pri provedbi savjetovanja, nadležna tijela trebala bi pratiti sljedeće korake:

- a) nadležno tijelo koje vodi savjetovanja trebalo bi jasno navesti predmet savjetovanja, predloženu odluku, svoje obrazloženje i vrstu odgovora očekivanog od strane nadležnih tijela s kojima se savjetuje;
- b) najkraće razdoblje savjetovanja treba biti dva tjedna, a ono može biti skraćeno od strane koordinatora u slučajevima hitnosti, osim ako je drukčije određeno u sporazumima o suradnji zaključenim u okviru sektorskog kolegija;
- c) kada nadležno tijelo, s kojim se savjetuje, ne odgovori unutar razdoblja savjetovanja, nadležno tijelo koje vodi savjetovanja treba smatrati da nadležno tijelo nema prigovora na predloženu odluku.

Postupci koji se koriste u postupcima sporazuma

59. Postupci sporazuma spomenuti u ovoj glavi su sljedeći:

- a) postupak sporazuma u skladu s trećim podstavkom članka 3. stavka 6. Direktive 2002/87/EZ;
- b) postupak sporazuma u skladu s člankom 5. stavkom 4. Direktive 2002/87/EZ;
- c) postupak sporazuma u skladu s člankom 10. stavkom 3. Direktive 2002/87/EZ;
- d) postupak sporazuma u skladu s člankom 18. stavkom 3. Direktive 2002/87/EZ.

60. Pri postizanju sporazuma, nadležna tijela trebaju poduzeti sljedeće korake:

- a) prije sporazuma, koordinator treba povesti raspravu između relevantnih nadležnih tijela organizirajući jedan ili više osobnih sastanaka ili sastanaka na daljinu (telekonferencija).
- b) jednom kada je sporazum postignut, njega treba odražavati pisani dokument koji sadrži dovoljno obrazloženje kojim se podupire sporazum. Taj dokument treba biti potpisan u ime koordinatora i drugih relevantnih nadležnih tijela. U slučaju kada nema sporazuma, koordinator se treba, na zahtjev bilo kojeg drugog zainteresiranog nadležnog tijela ili na vlastitu inicijativu, savjetovati s relevantnom ESA-om. Kada se savjetuje s ESA-om, sva nadležna tijela trebaju uzeti u obzir njezin savjet pri postizanju sporazuma. Kada jedno ili više nadležnih tijela odbije postići takav sporazum, druga nadležna tijela mogu, bez obzira, postići sporazum između sebe i koordinator treba obavijestiti relevantnu ESA-u o neuspjehu postizanja potpunog sporazuma.

- c) koordinator može pozvati supervizore trećih zemalja da sudjeluju u pisanom sporazumu, kad je primjenjivo, temeljem procjene ekvivalentnosti odredbi o povjerljivosti primjenjivih na te supervizore iz trećih zemalja.

Postupci koji se koriste u ponovnim procjenama izuzeća

61. Pri obavljanju godišnje ponovne procjene izuzeća primijenjenih pri provedbi dodatnog nadzora, i pregledu kvantitativnih pokazatelja navedenih u članku 3. Direktive 2002/87/EZ i procjena temeljenih na riziku primjenjivanih na financijske grupe u skladu s člankom 3. stavkom 9. Direktive 2002/87/EZ, nadležna tijela trebaju poduzeti sljedeće korake:
- a) za potrebe obavljanja ponovne procjene i pregleda, nadležna tijela trebaju postupati u skladu s planom nadzora o kojem će se postići sporazum dovoljno unaprijed;
 - b) ponovnu procjenu i postupak treba voditi koordinator, koji treba organizirati potrebne sastanke kako bi ispunio mandat;
 - c) koordinator treba procijeniti resurse koji će biti potrebni i priopćiti ih relevantnim nadležnim tijelima; koordinator i druga relevantna nadležna tijela trebaju dodijeliti resurse u skladu s koordinatorovom procjenom;
 - d) kada ponovna procjena i pregled naznače da je prikladno izvršiti promjene izuzeća, kvantitativnih pokazatelja ili procjena temeljenih na riziku, nadležna tijela trebaju primijeniti postupak opisan u točki 60. kako bi se postigao sporazum o tim promjenama.

Postupci koji se koriste pri koordinaciji provedbenih mjera

62. Kako bi se koordiniralo provedbene mjere i nadzorne aktivnosti koje se poduzimaju prema članku 16. Direktive 2002/87/EZ radi ispravljanja stanja gdje (i) regulirani subjekti u financijskom konglomeratu nisu u skladu s dodatnim uvjetima navedenim u člancima 6. do 9. Direktive 2002/87/EZ; ili (ii) su ispunjeni uvjeti, no solventnost može ipak biti ugrožena, ili (iii) unutargrupne transakcije ili koncentracije rizika predstavljaju opasnost za financijski položaj reguliranih subjekata, nadležna tijela trebaju poduzeti sljedeće korake:
- a) postupak koordiniranja treba voditi koordinator, koji treba organizirati onoliko sastanaka koliko je potrebno kako bi ispunio mandat;
 - b) koordinator treba procijeniti resurse koji će biti potrebni i obavijestiti relevantna nadležna tijela; koordinator i druga relevantna nadležna tijela trebaju dodijeliti dovoljne resurse u skladu s koordinatorovom procjenom.
63. Pri koordiniranju provedbenih mjera, treba primjenjivati postupke razmjene informacija opisane u glavi III.

Glava VII. – Završne odredbe i provedba

64. Ove se Smjernice primjenjuju od datuma obveze izvješćivanja navedene na stranici 3.